

Første Næstformand (Vanggaard): Til Behandling af denne Sag i indeværende Møde udkræves Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.

Fr. Andersen: Da det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen er kaldt til et vigtigt Møde og derfor ikke kan være til Stede her i Salen, skal jeg i hans Sted og paa mit Partis Vegne tage Ordet til det lille Lovforslag, der her foreligger.

Jeg kan ganske henholde mig til den Motivering, som den højtærede Minister gav ved Lovforslagets Fremsættelse, idet jeg henviser til, at det ligesom de andre Forslag, vi i disse Dage behandler, har sit Udspring i den uheldige Situation, der er opstaaet. Jeg tror, at Forslaget er let overskueligt og let forstaaeligt, saa jeg forudsætter, at der let kan blive Enighed om det; i alt Fald vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtigt og velvillig Behandling.

Nørskov: Det foreliggende Lovforslag er jo et Led i den Kriselovgivning, der i Øjeblikket finder Sted her i dette høje Ting. Det gaar kort og godt ud paa at skaffe Hæren og Flaaden det nødvendige unge Mandskab, og saa vidt jeg kan se, er de foreslaaede Bestemmelser lig med dem, der blev gennemført under Verdenskrigen. Vi fra vor Side finder saadanne Bestemmelser nødvendige og paakrævede, og vi kan derfor give Lovforslaget vor Tilslutning, idet vi dog gaar ud fra, at den højtærede Indenrigsminister vil være hensynsfuld med Hensyn til Anvendelsen af den Ret, der her lægges i hans Hænder. Det er ogsaa tilfredsstillende for os, at Lovforslaget er tidsbegrænset.

Jeg kan tilsige mit Partis Medvirken til en hurtig Gennemførelse af Forslaget.

Carsten Raft: Det foreliggende Lovforslag er baseret paa Erfaringer fra Verdenskrigen, Erfaringer, som utvivlsomt vil vende tilbage, hvis man ikke træffer Foranstaltninger derimod. Derfor maa det anerkendes, at Lovforslaget er forelagt, og det maa ogsaa anerkendes, at det er forelagt saa tidligt, at det kommer til at virke med sin fulde Effektivitet, saaledes at Vilkaarene kan blive retfærdige og ligelige for alle, hvad de selvfølgelig ikke kunde blive, hvis Loven først ikke var i Kraft og derefter pludselig traadte i Kraft. Vi kan derfor tilsige Lovforslaget en hurtig og velvillig Behandling.

Jeg mener ikke, der er nogen som helst

Grund til en Udvalgsbehandling til nærmere Prøvelse af Forslaget, blot vil jeg være taknemmelig for, til Klaring af Forholdet, om den højtærede Minister udtrykkeligt vilde bekræfte, at Loven ikke gælder tidligere tildelte Udsættelser. De Folk, der allerede har en Udsættelse, har indrettet sig paa det, de har anlagt deres Studium, har maaske taget en Arbejdskontrakt derpaa, og jeg antager, at Loven ikke gælder dem, men at de kan regne med, at den Udsættelse, der er tilsagt dem, vil forblive gældende, i hvert Fald saa længe ikke ganske ekstraordinære Forhold bliver til Hinder derfor.

Endelig er jeg nødt til at understrege — da i øvrigt Indkaldelserne ganske naturligt og ifølge deres Forudsætning ikke kommer til Behandling her i Tinget —, at Ministeriet har vel sin Opmærksomhed henvendt paa, hvis Tjenestetiden bliver langvarig og der bliver lagt mange Byrder paa de værnepligtige, at man da i Tide sikrer sig, at Byrderne fordeles mere ligeligt, end de er fordelt i Øjeblikket. Det er jo ved ret tilfældige Ting, de paagældende er udvalgt; der er Folk, der har samme Forudsætninger for at gøre Tjeneste, og som er helt fritaget. Hvis der lægges mange Byrder paa de værnepligtige, maa man sørge for en mere omfattende Uddannelse, ikke alene af de Aargange, der staar foran Uddannelsen, men eventuelt ogsaa af dem, der har været inde til Uddannelse.

Rager: Saaledes som jeg opfatter dette Lovforslag, betyder det i Virkeligheden, at man ved dets Gennemførelse vil etablere de Tilstande med Hensyn til Udskrivning, som vilde have været de eksisterende, saafremt de ekstraordinære Forhold ikke var indtraadt. Man ønsker ikke ved denne Lov at hindre Folk, der under normale Forhold vilde have ønsket en Udsættelse af fuldt legitime Grunde, i at faa en saadan, men man ønsker at forhindre, at en Del Mennesker, der ellers ikke vilde have tænkt paa at faa Udsættelse, skal kunne spekulere i at slippe lettere fra en Militærtjeneste ved at tage en saadan Udsættelse; dette hindres ved denne Lov. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Indenrigsminister vil administrere Loven saaledes, at de, der har legitime Grunde, ikke bliver forhindret i at gennemføre deres Liv, saadan som det er anlagt med Rimelighed. Ud fra disse Forudsætninger kan jeg ogsaa fuldt ud tiltræde det Lovforslag, som foreligger her.

Jeg synes ikke, at vi her kan behandle et Spørgsmaal om Værnepligtsforhold uden at tænke paa de mange, der i Øjeblikket